TEVHÎDİN FAZÎLETİ

﴿ فضل التوحيد ﴾

[Türkçe — Turkish — تركي]

Râşid b. Hüseyin el-Abdulkerim

Terceme : Muhammed Şahin

Tetkik : Ali Rıza Şahin

2011 - 1432

IslamHouse.com

﴿ فضل التوحيد ﴾

« باللغة التركية »

راشد بن حسين العبد الكريم

ترجمة: محمد مسلم شاهين

مراجعة: علي رضا شاهين

2011 - 1432

IslamHouse.com

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَٰنِ الرَّحِيمِ

Allah Teâlâ buyurdu ki:

﴿ وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥٦﴾ ﴾ [سورة الذاريات الآية: ٥٦]

"Ben, cinleri ve insanları ancak bana ibâdet etsinler diye yarattım."[1]

Allah Teâlâ yine buyurdu ki:

﴿ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ ٱعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ وَٱجْتَنِبُوا۟ ٱلطَّٰغُوتَ ... ﴾

[سورة النحل من الآية: ٣٦]

"**Andolsun ki biz, her ümmete** (her topluluğa, her asra ve her nesile) **bir elçi** (rasûl) **gönderdik** (ve ona şöyle söylemesini emrettik): **yalnızca Allah'a ibâdet edin** (ibâdette Allah'ı birleyin) **ve Tâğût'a ibâdet etmeyi terkedin, bırakın...**"[2]

عَنْ جَابِرِ بْنِ عَبْدِ اللهِ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمَا قَالَ: سَمِعْتُ رَسُولَ اللهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ: ((مَنْ لَقِيَ اللهَ لَا يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا دَخَلَ الْجَنَّةَ، وَمَنْ لَقِيَهُ يُشْرِكُ بِهِ دَخَلَ النَّارَ.)) [أخرجه مسلم]

Câbir b. Abdullah'tan -Allah ondan ve babasından râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, şöyle demiştir:

"**Rasûlullah -sallallahu aleyhi ve sellem-'i şöyle derken işittim:**

- **Kim, Allah'a hiçbir şeyi ortak koşmadan ölürse** (veya kıyâmet günü O'nun huzuruna çıkarsa), **cennete girer. Kim de O'na bir şeyi ortak koşarak ölürse, cehenneme girer.**"[3]

عَنْ مُعَاذِ بْنِ جَبَلٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ قَالَ: كُنْتُ رَدِيفَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى حِمَارٍ فَقَالَ لِي: ((يَا مُعَاذُ! أَتَدْرِي مَا حَقُّ اللهِ عَلَى الْعِبَادِ، وَمَا حَقُّ الْعِبَادِ عَلَى اللهِ؟ قُلْتُ: اللهُ وَرَسُولُهُ أَعْلَمُ. قَالَ: حَقَّ اللهِ عَلَى الْعِبَادِ أَنْ يَعْبُدُوهُ وَلَا يُشْرِكُوا بِهِ

[1] Zâriyât Sûresi: 56
[2] Nahl Sûresi: 36
[3] Müslim; hadis no: 93.

شَيْئًا، وَحَقَّ الْعِبَادِ عَلَى اللهِ أَنْ لاَ يُعَذِّبَ مَنْ لاَ يُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا. فَقُلْتُ: يَا رَسُولَ اللهِ! أَفَلاَ أُبَشِّرُ النَّاسَ؟ قَالَ:لاَ تُبَشِّرْهُمْ فَيَتَّكِلُوا.)) [أخرجاه في الصحيحين]

Muâz b. Cebel'den -Allah ondan râzı olsun- rivâyet olunduğuna göre, şöyle demiştir:

"Ben: Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-'in bindiği merkebin arkasına ben de binmiştim.

Bana:

- Ey Muâz! Allah'ın kulları üzerinde (yerine getirilmesi gereken) hakkının[1], kulların da Allah'ın üzerindeki hakkının[2] neler olduğunu biliyor musun? dedi.

Ben:

- Allah ve Rasûlü daha iyisini bilirler' dedim.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Allah'ın kulları üzerinde (yerine getirilmesi gereken) hakkının; yalnızca O'na ibâdet etmeleri ve hiçbir şeyi O'na ortak koşmamalarıdır. Kulların da Allah'ın (lütuf ve ihsanıyla kendisine farz kıldığı) üzerindeki hakkının O'na hiçbir şeyi ortak koşmamış olanlara Allah'ın azap etmemesidir, buyurdu.

Ben:

- Ey Allah'ın Rasûlü! Sevinmeleri için insanlara bu sözü, müjdeleyeyim mi? dedim.

Peygamber -sallallahu aleyhi ve sellem-:

- Hayır, onlara müjdeleme. Çünkü (onlar, sâlih amellerde yarışmayı bırakıp) bu müjdeye tevekkül edip otururlar."[3] buyurdu.[4]

[1] Bu hak,Allah Teâlâ'nın kulları üzerindeki farz olan hakkıdır.Zirâ Kur'an ve Sünnet, bu hakkı açıklamak için gelmiş; hatta bütün peygamberler Allah'ın kulları üzerindeki en büyük hakkının bu olduğunu belirtmek için gönderilmişlerdir. (Çeviren)

[2] Bu hak, ilim ehlinin ittifakıyla Allah Teâlâ'nın lütuf ve ihsanıyla kendisine farz kıldığı haktır. Allah Teâlâ kudsî hadiste:"Zulmü nefsime haram kıldım." buyurması gibi, hikmeti gereği dilediği şeyi kendisine haram, dilediğini de farz kılar. (Çeviren)

[3] Buhârî; hadis no: 2856. Müslim; hadis no: 30.

[4] Başka bir rivâyette:

"Muâz b. Cebel -Allah ondan râzı olsun-, (bildiğini gizleyerek) günaha düşmekten korktuğu için ölümünden önce bu müjdeyi haber vermiştir." (Buhârî; hadis no:128, Müslim; hadis no: 32.

"Fethu'l-Mecîd" adlı kitabın 28. sayfasında Vezîr Ebul-Muzaffer şöyle demiştir:

"Muaz, bilgisizliği kendisini saygısızlığa iletip de Allah'a itaati bırakmasından endişe ettiği câhilden başka hiç kimseden bu müjdeyi gizlemezdi."

KONUNUN KISA AÇIKLAMASI:

Tevhîd, ibâdetlerin en büyüğü ve esasıdır. Tevhîd; ibâdette Allah Teâlâ'yı birlemek ve Allah Teâlâ'nın dışında ibâdet edilen bütün varlıkları inkâr etmektir.

Allah Teâlâ,cinleri ve insanları tevhîd için yaratmış ve nebiler -Allah'ın salât ve selâmı onların üzerine olsun- göndermiştir.

Nitekim Allah Teâlâ, günahları ne kadar çok olursa olsun, tevhîdi gerçekleştiren kimseye cenneti vadetmiştir.

KONUDAN ÇIKARILAN SONUÇLAR:

1. Tevhîdin fazîleti büyüktür.Çünkü tevhîd, cennete girmenin ve cehennemden kurtulmanın en büyük sebeplerinden olup, cennete girmenin bir şartıdır.

2. Tevhîd, cinlerin ve insanların yaratılış gâyesidir.Nitekim tevhîd için rasûller (elçiler) -Allah'ın salât ve selâmı onların üzerine olsun- gönderilmişlerdir.